

n. 195. JUKTIKALPATARU im ÇKDr. n. AMARAMĀLĀ bei BHAR. zu AK. ÇKDr. केशप्रसाधनी *Haarkamm* Suçr. 2, 138, 5. — 3) f. ई *ein best. Heilkraut* (सिद्धि) H. an. MED. — 4) n. a) *das Zuwegebringen*: सञ्जति: प्रसाधनकर्मा Nir. 6, 21. (अर्शसाम्) दोषत एव प्रसाधनं कर्तव्यम् *das Zurechtbringen* Suçr. 1, 259, 21. *Zubereitung*: पटुपाक° 2, 350, 13. — b) *das Ordnen, Schmücken; Anputz, Toilette*: *Alles was zum Anputz dient* AK. 2, 6, 3, 1. H. 636. H. an. MED. HALĀJ. 2, 384. केशानाम् M. 2, 241. MBh. 13, 4976. MĀRK. P. 34, 24. Bhāg. P. 7, 12, 8. केशानां च मात्यादिना प्रसाधनम् KULL. zu M. 2, 241. प्रसाधनं पूर्वाह्ण एव कुर्वति *er mache seine Toilette* M. 4, 152, 7, 220, 10, 32. MBh. 13, 2531. 5075. HARIV. 7777 (wo fälschlich प्रसादनं steht). भार्या कृतप्रसाधनाम् KATHĀS. 13, 88. °विधिं दुहितुश्चकार 34, 250. मुखप्रसादनविधौ (lies °प्रसाधन°) MĀLAV. 40. प्रसाधनविधे: प्रसाधनविशेष: *Schmuck* Vikr. 22. ÇĀK. 87, 16. KĀM. NĪTIS. 7, 28. KUMĀRAS. 7, 13, 30. कुसुम° *Blumenschmuck* 4, 18. — प्रसाधन fehlerhaft für प्रसादन MBh. 9, 3527. Vgl. डुप्रसाधन.

प्रसाध्य (wie eben) adj. *das womit man fertig werden kann, zu be-mei-stern, zu bewältigen*: प्रसाध्येयं भवेद्भूमिर्मन्दद्विद्वयोऽपि R. 5, 9, 65. — Vgl. डुप्रसाध्य.

प्रसामि (प्रसामि) adv. etwa unfertig, mangelhaft: यो वाचा प्रसाम्य-न्नोदो कैव भवति ÇAT. Br. 3, 9, 1, 9.

प्रसार (von सृ mit प्र) w. 1) *Ausstreckung, Ausbreitung* VJUTP. 123. प्र°, आकुञ्चन Suçr. 1, 98, 21. चरण° *das Ausstrecken der Betne* KULL. zu M. 2, 198. अम्यत्तरे दिनकरस्य करप्रसारः (v. l. °प्रचारः) SŪRJAS. 12, 90. vom Öffnen des Mundes Vop. 23, 2. — 2) *das Fouragieren* H. 791.

प्रसारण (vom caus. von सृ mit प्र) 1) n. a) *das Ausstrecken, Aus-dehnen, Entfalten* VJUTP. 113. समञ्चन, प्र° TBr. 3, 11, 2, 2. ÇAT. Br. 8, 1, 4, 7, 10. आकुञ्चन, प्र° Suçr. 1, 84, 13. 98, 7. 300, 9. विप्रकृष्टसंयोगहेतुः प्रसारणम् TARKAS. 56. KAN. 1, 1, 7. BHĀSHĀP. 5. सृष्टिर्नाम ब्रह्मरूपे सच्चि-दानन्दवस्तुनि । अर्द्धा फेनादिवत्सर्वं नामरूपप्रसारणम् (Schol. प्रकाशन-म्) || BĀLAB. 14. मित्रामित्रहिःण्यानां भूमीनां च *Erweiterung, Vermeh-rung* KĀM. NĪTIS. 13, 35. — b) *das Vocalisiren eines Halbvocals* (vgl. संप्रसारण) Schol. zu AV. PRĀT. 4, 37. — 2) f. ई a) = प्रसरण, प्रसरणी *das Umschliessen des Feindes* BHAR. zu AK. 2, 8, 3, 64. — b) *Paederia foetida* Ltn. (eine Schlingpflanze) AK. 2, 4, 5, 18. Suçr. 1, 96, 5; vgl. प्र-सारिणी.

प्रसारणिन् (von प्रसारण) adj. *einen der Vocalisation unterworfenen Halbvocal enthaltend* P. 3, 2, 3. VĀRTI. KĀR. 3 aus der KĀC. zu P. 7, 2, 10. — Vgl. संप्रसारण, प्रसार्य.

प्रसारिन् (von सृ mit प्र) 1) adj. P. 3, 2, 145. *hervorkommend, hervor-dringend*: अपाङ्गप्रसारिभिर्भुभिः ÇĀK. 61. *sich ausbreitend, sich aus-streckend* AK. 3, 1, 31. H. 390. वाक्प्रसारिन् adj. (von वाक्प्रसार) *mit einem Redefluss versehen, beredt* PĀR. GRH. 1, 19. — 2) f. °रिणी = प्रसारणी *Paederia foetida* Ltn. RĀGĀN. im ÇKDr. H. an. 4, 246.

प्रसार्य (vom caus. von सृ mit प्र) adj. *zu vocalisiren*: व्यङ् प्रसार्यो विभावया PAT. zu P. 6, 1, 14. — Vgl. प्रसारणिन्.

प्रसाक् s. प्रसक्.

प्रसाक् (von सक् mit प्र) m. *das Ueberwältigen, Sichbemächtigen*: अ° adj. so v. a. *Herr seiner selbst, von keiner Leidenschaft bewegt* KĀND. UP.

5, 2, 8. — Vgl. डुप्रसाक्.

प्रसित 1) adj. s. u. सा mit प्र. — 2) n. Eiter ÇABDAK. im ÇKDr.

प्रैसिति (von सा mit प्र) f. 1) *Zug, Strich, tractus, όρμη*; des Feuers: अग्नेरिव प्रसितिर्नाह वर्तवे RV. 2, 23, 3. सेनेव सृष्टा प्रसितिश्च एति 7, 3, 4. — 2) *Anlauf, Andrang*: प्रूरूपेव प्रसितिः क्षातिर्मे: RV. 6, 6, 5. पूर्वश्चिन प्रसितयस्तरति तम् 7, 32, 13. VS. 18, 1. — 3) *Schuss, Wurf, Geschoss* (vgl. franz. *trait*): आदित्यानां प्रसितिर्हेतुः शतापासा TBr. 3, 7, 12, 4. VS. 2, 19. — 4) *Strich* so v. a. *das sich-Hinziehen; Ausdehnung, Be-reich, Gebiet*: दीर्घामनु प्रसितिं स्यन्द्यधै RV. 4, 22, 7. दीर्घामनु प्रसिति-मापुषे धाम् *in langer Folge*, — *Dauer* VS. 1, 20. कृणुष पात्रः प्रसितिं न पृथ्वीम् RV. 4, 4, 1. दीर्घामनु प्रसितिं दीधिपूर्वः 10, 40, 10. स्वातरो हि प्रसितौ संधि स्थनं 5, 87, 6. मा ते भूम प्रसितौ कीकृतस्य 7, 46, 4. मृत-स्य हि प्रसितिर्धौ व्यचः 10, 92, 4. — 5) *Herrschaftsgebiet; Gewalt, Einfluss*: अन्धो बधूणां प्रसितौ न्वस्तु RV. 10, 34, 14. उभाविन्द्रस्य प्र-सितौ शपाते 7, 104, 3. 10, 87, 11. विश्वस्यैतु प्रसितिं यातुर्धानः 15. — 6) *Band, Schlinge, Netz*, aus der Bed. von सि abgeleitet, nach Nir. 6, 12. AK. 3, 3, 14 und bei Comm.; lässt sich nicht durchführen, wenn auch manche Stellen, wie die unter 5, damit erklärt werden können.

प्रसिद्ध s. u. सिध् mit प्र.

प्रसिद्धक (von प्रसिद्ध) m. N. pr. eines Fürsten aus Ganaka's Ge-schlecht, eines Sohnes des Maru und Vaters des Kṛtīrattha, R. GORR. 1, 73, 8. प्रतीन्धक SCHL.

प्रसिद्धता (wie eben) f. *allgemeines Bekanntsein, das Notorischsein* NILAK. 8.

प्रसिद्धत्व (wie eben) n. dass. Verz. d. Oxf. H. No. 633.

प्रसिद्धि (von सिध् mit प्र) f. 1) *das Gelingen, Zustandekommen*: या-त्रामात्राप्रसिद्धयर्म् M. 4, 3. उपपन्न° JĀLĀN. 1, 104. KĀM. NĪTIS. 2, 6. Bhāg. P. 2, 7, 49. अग्रेयः° 4, 18, 3. यङ्° KĀR. zu P. 3, 1, 22. — 2) *allgemeines Be-kanntsein, allgemeine Annahme, das Notorischsein, Berühmtsein* TRĀK. 1, 1, 117. तदसदेवेति हि लौकिकी प्रसिद्धिः NILAK. 164. KAN. 3, 1, 2. VARĀH. BRH. S. 94, 1. KATHĀS. 30, 112. KUMĀRILA bei GOLD. MĀN. 66, b. हिशब्दे-नैव प्रसिद्धवद्योतकेन ÇABDE. zu BRH. ĀR. UP. S. 277. अतो युक्ता उद्गतेति नामप्रसिद्धिरुद्गानुः ders. zu KĀND. UP. S. 64. HALL in der Einl. zu VĀ-SAVAD. 8. Spr. 836. Som. NALA 118. Verz. d. Oxf. H. 261, a, 11. अत एव लोके मे शशाङ्क इति प्रसिद्धिः *daher bin ich in der Welt unter dem Na-men Çaçāṅka bekannt* HIT. 83, 7. DAÇAK. in BENF. Chr. 184, 12.

प्रसिद्धिमत (von प्रसिद्धि) adj. *allgemein bekannt, berühmt* KATHĀS. 6, 23.

प्रसिद्धिका f. *Gärtchen* H. 1113. प्रसेदिका v. l.

प्रसूत (von सु mit प्र) adj. (aus der Presse) *hervordringend*: मत्सरासः प्रसुतः (प्रसुतः RV.) साकमोरते SV. II, 6, 1, 9, 1.

प्रसुत 1) partic. s. u. सु mit प्र. — 2) *eine best. hohe Zahl*; s. मक्ता°.

प्रसुप् (von स्वप् mit प्र) adj. *schlummernd* RV. 9, 69, 6. — Vgl. u. प्रसुत्.

प्रसुप्त s. u. स्वप् mit प्र. Davon प्रसुप्तता f. *Schlaftrigkeit* Suçr. 1, 232, 8.

प्रसुप्ति (von स्वप् mit प्र) f. *Schlaftrigkeit* ÇĀRṆG. SĀHĀ. 1, 7, 70. GAUDAP. zu SĀHĀHĀK. 49 (*paralysis* WILSON).

प्रसुव m. andere Aussprache für प्रसव Soma-Pressung ÇĀRṆH. Br. 19, 2.

प्रसुथुत (1. प्र° + सु°) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Maru, VP. 387. Bhāg. P. 9, 12, 7. — Vgl. प्रसुथुक.